

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Ivy Jozífkové a Miroslavy Váchové v hlavním líčení konaném dne 30. června 2017

takto:

Obžalovaný

Jaroslav Č.

narozen xxx, trvale bytem xxx,

se podle § 226 písm. a) tr. řádu

zproštuje obžaloby

Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 1 KZV 210/2010 podané pro přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku a přečin neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací podle § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, kterého se měl dopustit tím, že:

společně s obžalovanými Bohumilem N., Františkem T. a Karlem L., v jejichž trestní věci bylo již pravomocně rozhodnuto odsuzujícím rozsudkem, a Martinou Č., proti níž bylo trestní stíhání zastaveno podle § 172 odst. 1 písm. e) tr. řádu:

po vzájemné dohodě spočívající ve vylákání finančních prostředků z bankovních účtů majitelky Jaroslavy M., nar. xxx zemřelé dne xxx, konkrétně z:

1) účtu č. xxx (vkladní knížka č. xxx) vedeného u spol. Československá obchodní banka, a.s., Poštovní spořitelna, sídlem Radlická 333/150, Praha 5,

2) účtů č. xxx č. xxx vedených u spol. Komerční banka a.s., sídlem Na Příkopě 33, Praha 1 a

3) účtů č. xxx (účet vkladní knížky) a účtu č. xxx vedených u spol. Česká spořitelna, a.s., sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4,

obžalovaný N. po domluvě s obžalovaným T. vyhotovil padělané listiny, a to „Usnesení o dědictví č. 34 D 2781/2009 ze dne 13. 9. 2010 se jménem předsedkyně senátu OS pro Prahu 4 JUDr. Barbory N., které opatřil doložkou OS pro Prahu 4 o nabytí právní moci, a opatřil či nechal opatřit napodobenými podpisy příslušných osob, „Plnou moc“ k zastupování ze dne 9. 11. 2010 zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. opatřenou doložkou Ověření - legalizace, doložkou notářské koncipientky Mgr. Ivany N., otiskem kulatého razítka se státním znakem č. 4 JUDr. Mileny K. a napodobenými podpisy příslušných osob, „Plnou moc“ k zastupování ze dne 26. 11. 2010 zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. opatřenou doložkou ověření, doložkou notářské tajemnice Petry P., otiskem kulatého razítka se státním znakem č. 6 JUDr. Aleše B. a opatřené napodobenými podpisy příslušných osob, „Plnou moc“ k zastupování ze dne 19. 10. 2010, zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. opatřenou doložkou pro legalizaci Úřadu městské části Praha 1, otiskem kulatého razítka se státním znakem č. 187 Městská část Praha 1 a napodobenými podpisy příslušných osob, „Plnou moc k zastupování ze dne 19. 10. 2010 zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. opatřenou ověřovací doložkou, otiskem kulatého razítka se státním znakem č. 3 JUDr. Jany Z., otiskem doložky Daniely H. a napodobenými podpisy příslušných osob, „Plnou moc“ k zastupování ze dne 25. 1. 2011 zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. k nakládání s účty vedenými ve spol. Komerční banka a.s. opatřenou ověřovací doložkou legalizace a otiskem kulatého razítka se státním znakem notářky v Praze JUDr. Jany B., otiskem podpisové doložky notářského koncipienta Mgr. Šimona M. a napodobenými podpisy příslušných osob a „Plnou moc“ k zastupování ze dne 25. 1. 2011 zmocnitele Olgy M. S. a zmocněnce Marty Č. opravňující k nakládání s účty vedené ve spol. Česká spořitelna, a.s. opatřenou ověřovací doložkou legalizace a otiskem kulatého razítka se státním znakem notářky v Praze JUDr. Jany B., otiskem podpisové doložky notářského koncipienta Mgr. Šimona M. s napodobenými podpisy příslušných osob a poté obžalovaní N., T., L. a Martina Č. jednali jako osoby oprávněné vyřizovat dědictví za Olgy M. S. s vědomím, že pozůstalá Olga M. S. shora uvedené plné moci nevystavila a nepodepsala, tedy Martinu Č. k zastupování v řízení o dědictví nezmocnila a Martina Č. nebyla jejím jménem oprávněna jakkoliv jednat a konkrétně:

- dne 16. 11. 2010 obžalovaní Bohumil N., Karel L. a Martina Č. společně přijeli do obce xxx, kde Martina Č. na pobočce České pošty, s.p., xxx přibližně v 13:40 hod. předložila obžalovaným Bohumilem N. padělané Usnesení o dědictví č. 34 D 2781/2009 ze dne 13. 9. 2010, padělanou Plnou moc ze dne 9. 11. 2010 a vkladní knížku č. xxx k bankovnímu účtu č. xxx pracovníci Pošty Janě Ch., která podklady převzala, vyplnila formulář Převzetí vkladní knížky a vše zaslala na příslušné pracoviště Poštovní spořitelny k dalšímu vyřízení, dále se dne 29. 11. 2010 obžalovaní Bohumil N., Karel L. a Martina Č. dostavili do areálu, ve kterém se nalézá pobočka spol. Československá obchodní banka, a.s., Poštovní spořitelna, xxx, xxx,

kde Č. sama navštívila pobočku Poštovní spořitelny a přibližně v 11:25 hod. předložila padělanou Plnou moc ze dne 26. 11. 2010 pracovníci Poštovní spořitelny Jaroslavě Š., která vyplnila formulář Převzetí vkladní knížky, do kterého na žádost Marty Č. jako účet, na který mají být převedeny finanční prostředky, uvedla bankovní účet č. xxx vedený u spol. Česká spořitelna, a.s. patřící Martině Č. a v důsledku toho byla dne 1. 12. 2010 na bankovní účet č. xxx majitelky Marty Č. připsána platba ve výši 602.476,10 Kč, následně se Martina Č. přibližně v 11:00 hod. dostavila na pobočku spol. Česká spořitelna, a.s. xxx, kde jí byla vyplacena v hotovosti částka 600.000,- Kč, kterou bezprostředně poté převzal obžalovaný Karel L. a téhož dne ji předal obžalovanému Bohumilu N.,

- dále dne 24. 1. 2011 v 13:00 hod. obžalovaný Jaroslav Č., jako zaměstnanec spol. Komerční banka, a.s., se zařazením xxx pobočky xxx, xxx, na základě pokynů obžalovaných Bohumila N. a Františka T., na této pobočce ve 13:18 hod. a dále ve 13:29 hod. a 16:57 hod. nahlížel prostřednictvím interní aplikace banky TSS3 na informace o účtech klientky Komerční banky, a.s. Jaroslavy M., dále zajistil na právním oddělení Komerční banky, a.s. předtisk formuláře Plná moc k založení/zrušení účtu a do předtisku formuláře uvedl čísla účtů zůstavitelky Jaroslavy M. účet č. xxx a účet č. xxx, kdy takto částečně vyplněný formulář Plné moci následně téhož dne v 17:59 hod. odeslal jako přílohu (dokument s názvem „PM - vzor zrušení účtu dědictví.doc“) e-mailu s předmětem zprávy „plná moc“ z adresy xxx, jejímž je uživatelem, na adresu xxx uživatele obžalovaného Bohumila N., přičemž na účet a klientské informace nahlížel v úmyslu získat informace o účtech, zejména informace zůstatcích na účtech a tyto informace pak předal obžalovanému Bohumilu N. s vědomím, že budou využity k neoprávněnému nakládání s finančními prostředky na účtech majitelky Jaroslavy M., k čemuž došlo dne 26. 1. 2011, kdy se v 9:34 hod. obžalovaný Karel L. společně s Martinou Č. a obžalovaným Bohumilem N. dostavili na pobočku spol. Komerční banka, a.s., xxx, kde obžalovaný N. nechal padělanou Plnou moc ze dne 25. 1. 2011 prostřednictvím xxx pobočky obžalovaného Jaroslava Č. a zkontrolovat na právním oddělení spol. Komerční banka, a.s., a následně obžalovaný Karel L. a Martina Č. na základě padělané Plné moci ze dne 25. 1. 2011 uzavřeli dohodu o zrušení bankovního účtu č. xxx a v 10:12 hod. na pokladně vybrali z tohoto bankovního účtu finanční prostředky ve výši 4.346,54 EUR a téhož dne se obžalovaný Karel L. a Martina Č. opět dostavili na pobočku spol. Komerční banka, a.s., xxx, kde předložili opravné Usnesení ze dne 26. 1. 2010, č.j. 34 D 2781/2009 - 63 a zažádali o předčasný výběr z bankovního účtu č. xxx a v 16:34 hod. na pokladně vybrali z tohoto bankovního účtu finanční prostředky ve výši 5.481,01 EUR,

- dále se dne 26. 1. 2011 obžalovaný Karel L. společně s Martinou Č. dostavili na pobočku spol. Česká spořitelna, a.s., xxx, kde na základě padělané Plné moci ze dne 25. 1. 2011 uzavřeli dohodu o zrušení bankovních účtů majitelky Jaroslavy M. č. xxx a č. xxx, vzápětí na pokladně vybrali z bankovního účtu č. xxx finanční prostředky ve výši 502.025,- Kč a dne 4. 2. 2011 obžalovaný Karel L. společně s Martinou Č. na téže pobočce spol. Česká spořitelna, a.s. vybrali ze zrušeného bankovního účtu č. xxx finanční prostředky ve výši 150.792,- Kč, přičemž obžalovaný T. celou tuto trestnou činnost od počátku inicioval a zainteresované osoby instruoval a řídil, přičemž tímto společným jednáním způsobili:

poškozené spol. Československá obchodní banka, a.s., Poštovní spořitelna, sídlem Radlická 333/150, Praha 5, škodu v celkové výši 602.476,10 Kč,

poškozené spol. Komerční banka, a.s., sídlem Na Příkopě 33, Praha 1, škodu v celkové výši 9.827,55 EUR, v přepočtu ke kurzu aktuálnímu k datu 26. 1. 2011 (24,22 Kč / 1 EUR) je škoda vyčíslena na 238.023,26 Kč,

poškozené spol. Česká spořitelna, a.s., sídlem Olbrachtova 1929/62, Praha 4, škodu v celkové výši 652.817,- Kč,

neboť nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro nějž je obžalovaný stíhán.

Podle § 229 odst. 3 tr. řádu se poškozená Komerční banka, a.s., se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1, odkazuje se svým nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 6. 4. 2016, sp. zn. 56 T 3/2014 byl obžalovaný Jaroslav Č. uznán vinným ze spáchání přečinu podvodu dle ust. § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaného ve formě spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zákoníku a přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle ust. § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, za což mu byl uložen úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. K odvolání obžalovaného byl rozsudek nalézacího soudu zrušen rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 20. 1. 2017, sp. zn. 6 To 72/2016 a věc byla Městskému soudu v Praze vrácena k novému projednání a rozhodnutí.

Odvolací soud soudu nalézacímu vytknul neúplnost důkazního řízení, kdy dle jeho názoru jak soud prvního stupně, tak orgány činné v trestním řízení nevěnovaly dostatečnou pozornost obhajobě obžalovaného, a kdy nalézací soud ve svém odůvodnění „pouze parafrázoval údajně usvědčující důkazy, tj. výpovědi svědkyň Evy Š., Veroniky F. a JUDr. Blanky K. a obžalovaného Bohumila N., odposlech ze dne 24. 1. 2011 a ze dne 28. 1. 2011, fotodokumentaci a kamerové záznamy ze dne 24. 1. 2011 a ze dne 26. 1. 2011 a zprávu Komerční banky, a.s. dokládající, že obžalovaný nahlížel na clientské údaje zůstavitelky Jaroslavy M. dne 24. 1. 2011 prostřednictvím systému TSS3 (...).“ Soudu nalézacímu je dále zejména vytýkáno, že neobjasnil svůj závěr o tvrzené bezvýznamnosti auditního šetření Komerční banky, a.s., když tato přišla ze závěrem, že ze strany obžalovaného nedošlo k žádnému pochybení či profesnímu selhání. Odvolací soud tak vyjádřil zcela zásadní pochyby o správnosti hodnotícího postupu soudu prvního stupně a uložil mu povinnost zabývat se podrobněji subjektivní stránkou trestného činu, znovu provedené a nově doplněné důkazy hodnotit v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů a poté své skutkové závěry a právní hodnocení podrobněji odůvodnit.

Soud při znovuzřízení hlavním líčení provedl následující důkazy:

Obžalovaný Jaroslav Č. se při hlavním líčení zejména vyjádřil k jednotlivým provedeným důkazům, kdy u provedené auditní zprávy Komerční banky, a.s.

zejména poukázal na rozdíl mezi ním a spoluobžalovaným Pavlem A., který spatřuje v tom, že spoluobžalovaný A. ze své pozice na klientské účty nahlížel vědomě a předčasně, kdy tyto účty byly následně protiprávně manipulovány. Podotknul, že na onom šetření je možné mimo jiné prokázat, že veškerá jeho činnost v systémech banky je zpětně dohledatelná. Dále poukázal na skutečnost, že dříve než došlo ke schůzce s Martinou Č., neměl žádné ponětí o tom, že se jakékoli účty paní M. nachází na jím vedené pobočce. Do systému pak vstupoval až po předložení dokumentů se žádostí o vyplacení dědictví. Obžalovaný se také vyjádřil k ve věci zajištěným odposlechům, kdy uvedl, že je ten typ člověka, který řeší věci spíše telefonicky. Práce, kterou v té době vykonával, byla velice náročná a spočívala v neustále komunikaci s klienty, jichž měla pobočka na xxx deset a půl tisíce. On sám mohl denně vykonat mezi třiceti až čtyřiceti telefonickými hovory. Obžalovaný vyjádřil lítost nad tím, že nebyly zaznamenány hovory mezi ním a JUDr. K., ze kterých by bylo dobře patrné, jak spolu vyplacení předmětných účtů konzultovali. Obžalovaný připustil, že se spoluobžalovaným N. konzultoval toto vyplacení a upozornil jej na to, že je potřeba doplnit vypořádání po zemřelé, kdy s ním chtěl také vykomunikovat, jak má s Č. věc řešit. Obžalovaný připomněl, že audit, který jej následně vrátil do pozice xxx pobočky, uzavřel, že nedošlo k žádnému porušení interních předpisů. Obžalovaný připustil, že se se spoluobžalovaným N. scházel v baru na xxx, kdy tuto praxi odůvodnil jednak tím, že je kuřák a jednak tím, že se zde scházel i s jinými klienty a na této skutečnosti nespatřuje nic závadného, byť na druhou stranu přiznal, že se to může jevit jako nestandardní. Bar na xxx byl však nejbližším barem sousedícím s pobočkou a vyřizoval tam pravidelně i jiné pracovní záležitosti jako např. hodnocení zaměstnanců. Obžalovaný se dále zmínil o projektu spoluobžalovaného N., kvůli kterému se se spoluobžalovaným seznámil, kdy spoluobžalovaný měl mít nepřímo ve vlastnictví pozemky u letiště Ruzyně, a kdy předmětem jejich schůzek bylo jednání o hypotečním úvěru zamýšleného developerského projektu na těchto pozemcích – obžalovaný mu tehdy sdělil, jaký je postup a upozornil jej na skutečnost, že ani Komerční banka nefinancuje klienty mimo svůj segment Top Corporation. Obžalovaný se dále při tomto hlavním líčení podrobněji vyjádřil k ve věci provedeným odposlechům, kdy uvedl, že když byly tyto před soudem přehrány při hlavním líčení jako důkaz, nebyl při tomto přítomen ani on ani jeho obhájce. Obžalovaný se nejprve vyjádřil k větě spoluobžalovaného N.: „nebudu to chtít zadarmo,“ kdy si dle svých slov toto vyjádření ani nepamatuje a kdy při výslechu v přípravném řízení (když mu byly odposlechy puštěny) na tuto větu ani nijak nezareagoval, neboť podobných nabídek dostal v práci už několik a má ve zvyku je přehlížet. Vzhledem k tomu, že od spoluobžalovaného N. nikdy nic neobdržel, a ani od spoluobžalované nepadla nikdy žádná konkrétní nabídka, nepovažoval za nutné tuto skutečnost ohlašovat, a to tím spíš, že informaci sám ani nepostřehl, ale uvědomil si ji až při přehrání odposlechu. Obžalovaný na svoji obhajobu dále uvedl, že v případě, že by věděl, že se děje něco nestandardního, nikdy by si ze své pozice nedovolil odeslat plnou moc na právní oddělení či tento dokument dále šířit po bance. Předmětnou plnou moc tak měl v rukou nejen on, ale i právní oddělení banky a několik dalších osob na pobočce, kdy zároveň připomněl, že v jeho kompetenci bylo účty zlikvidovat bez dalšího. Obhajoba dále poukázala na Etický kodex Komerční banky, a.s., příručku 23004 a její kapitolu 8 – Etické zásady pro přijímání a poskytování darů, kde jsou podrobně popsány podmínky, za jakých

k přijímání darů může legálně dojít a jak s těmito nabídkami či poskytnutými dary dále nakládat, a kde je mj. taktéž uvedeno, že bez ohlašovací povinnosti nadřízenému může zaměstnanec přijmout dar až do výše 4 000,- Kč a tedy že nekonkrétní nabídka ze strany spoluobžalovaného N. „nechci to zadarmo,“ a která nebyla ani v budoucnu nikdy konkretizována, nesplňovala ony podmínky, a proto ji obžalovaný ani nebyl povinen komukoli hlásit. Obžalovaný pak ještě doplnil, že onen telefonát se spoluobžalovaným N. se odehrál na konci pracovní doby, což má být podpůrný důkaz o ztrátě jeho pozornosti. Obžalovaný závěrem své výpovědi ještě upozornil na rozpor ve výpovědi svědkyně JUDr. K. učiněné v rámci přípravného řízení a během hlavního líčení, kdy výpověď této svědkyně při hlavním líčení lépe odpovídala tomu, co svědkyně sdělila při vyřizování dědictví obžalovanému do telefonu, a tj., že jsou v bance vedeny dva účty a dědic je univerzální, a tím pádem má tento dědic nárok na to, aby mu tato skutečnost byla sdělena.

Soud při hlavním líčení vyslechl jako **svědka** spoluobžalovaného a pravomocně odsouzeného **Bohumila N.** Ten vypověděl, že první schůzka s obžalovaným proběhla ohledně hypotečního úvěru, kdy jej obžalovaný odkázal na jinou pobočku v rámci bankovní struktury. Při ní obdržel vizitku obžalovaného. Když následně poté vezl svoji známou Martinu Č. na jednání do banky na xxx, uvědomil si, že zde působí právě obžalovaný, jehož z toho důvodu opět kontaktoval. O záležitostech Č. nebyl spraven, ale předal ji obžalovanému a z banky odešel, aby na ni počkal a odvezl ji zase zpět domů. Na to mu obžalovaný zatelefonoval a řekl mu, že Č. musí poslat nějaký dokument, a protože ta svůj email nevěděla a protože se v té době u svědka v domácnosti zdržovala, poskytnul svědek obžalovanému svůj kontakt. Sám jednal v dobré víře pomoci Č. s vyřízením nějaké administrativní záležitosti, a byť byl za toto jednání později pravomocně odsouzen, nikdy nevěděl, že se jednalo o jednání podvodné. Při prvním jednání soudu se obžalovanému omluvil za to, do jaké situace jej svým přičiněním dostal. Svědek popřel, že by se obžalovaný na trestné činnosti podílel, nevěděl, že se jedná o trestnou činnost a taktéž nebyli s obžalovaným domluveni na nějaké odměně.

Dále byl vyslechnut **svědek Petr V.**, který se podílel na vypracování auditní zprávy, a který uvedl, že ony nestandardní skutečnosti se váží ke komunikaci obžalovaného se spoluobžalovaným N., která proběhla po provedení výběrů, avšak s ohledem na delší časový odstup si již nedokáže vzpomenout, proč obžalovaného v rámci šetření nežádali o vysvětlení. Svědek jinak jakoukoli komunikaci xxx pobočky nebo osoby odpovědné za klienta jako nestandardní nechápe. K předmětnému auditu se dále vyjádřil v tom smyslu, že je tzv. speciálním šetřením, které se provádělo, když se objevilo podezření na nedodržení předpisů. Svědek nedokáže zodpovědět, zda identifikace telefonátů je identifikací banky nebo zda tyto informace banka obdržela od policie. Taktéž neví, zda banka monitoruje telefonické hovory manažerů, ale ví pouze to, že v rámci šetření existoval software, který zaznamenával odchozí hovory.

Soud provedl i **interní listiny Komerční banky, a.s.** (dále i jen „banky“) – konkrétně pak **Pracovní řád Komerční banky, a.s.**, z něhož je patrné, že intenzita porušení povinností vyplývajících z právních předpisů vztahujících se

k zaměstnancem vykonávané práci rozlišuje od méně závažného porušení povinnosti, přes soustavné méně závažné porušení povinnosti, závažné porušení povinnosti po zvlášť hrubé porušení povinnosti; **Direktivu 18 – Etický kodex**, z něhož je patrné, že zaměstnanec nesmí zneužít svého postavení, znalostí a důvěrných informací získaných v souvislosti s jeho zaměstnáním a osobních kontaktů v neprospěch banky, resp. ve svůj prospěch či ve prospěch třetích osob a dále, že zaměstnanec nedovolí, aby se v souvislosti se svým zaměstnáním v bance dostal do postavení, ve kterém by byl zavázán oplatit prokázanou laskavost, nebo které ho činí přístupným vlivu jiných osob a taktéž, že zaměstnanec se v občanském životě vyhýbá takovým činnostem, chování a jednání, které by mohlo snížit důvěru v banku v očích veřejnosti, poškodit pověst banky nebo zavdat jakoukoli příčinu k pochybnostem o morálních, etických a lidských standardech zaměstnance banky; **Příručku 23-004 – Výkladová stanoviska k etickému kodexu**, z níž je pro účely dokazování zejména relevantní, že zaměstnanci nejsou oprávněni vyžadovat ani přijímat dary ani jakékoli výhody od protistran, s nimiž mají vzhledem ke svému postavení v bance profesionální vztah a které jsou poskytovány se záměrem ovlivnit jejich profesionální rozhodnutí a že zaměstnanec může výjimečně přijmout dary adekvátní jeho pracovní pozici (např. propagační či spotřební předměty), jejichž hodnota je nižší než 4 000,- Kč (160 EUR), a to v takové situaci, kdy přijetí daru zaměstnanec považuje za vhodné a stejně tak i v situaci, kdy by odmítnutí daru negativně ovlivnilo vztah mezi bankou a třetí osobou, přičemž že v případě přijetí hodnotnějšího daru nebo jeho nabídky musí zaměstnanec dodržovat předem stanovený postup (...), a taktéž že účasti na obědech, večerích, rautech a podobných společenských událostech nejsou považovány za dar, nicméně tato akce musí odpovídat postavení zaměstnance v bance; **Instrukci 01-22 – Změnu/zánik klienta**, z níž je pro dokazování podstatné, že po skončení dědického řízení je dokladem, který předkládá dědic bance usnesení soudu o vypořádání dědictví vystavené notářem v roli soudního komisaře s doložkou právní moci, z něž banka zjistí, kdo z dědiců nabyt a v jakém rozsahu je oprávněn disponovat s peněžními prostředky na účtu, dále že pokud dědic účtu nehodlá pokračovat ve smluvním vztahu, předkládá bance písemnou žádost o zrušení účtu, která obsahuje zejména termín zrušení účtu a způsob vyplacení peněžních prostředků na účtu; **Instrukci 01-019 – Depozita – Plná moc a zastupování právnické osoby**, z níž je zejména relevantní, že při předložení plné moci sepsané formou notářského zápisu pracovník banky při předložení plné moci zmocněncem přijímá pouze její originál nebo úředně ověřený opis a zkontroluje tyto náležitosti – mj. identifikaci zmocněnce a zmocnitele, jasný a nezpochybnitelný rozsah zmocnění, datum vystavení plné moci, vyjádření souhlasu zmocněnce s plnou mocí, podpis zmocnitele na plné moci, přičemž k nakládání s účtem (zrušení smlouvy o účtu) musí být vždy sepsána zvláštní (nikoli generální) plná moc – tzn., že plná moc musí být formulována jako oprávnění nakládat s konkrétním účtem zmocnitele, popř. v ní musí být jednoznačně definován konkrétní právní úkon, který je zmocněncem oprávněn za zmocnitele činit, a dále, že v souladu s interními předpisy banky provede banka identifikaci zmocněnce; **Instrukci 17- 003 – Bankovní tajemství**, z níž se podává, že banka při neúplném vyžádání notáře o pohledávkách zůstavitele sdělí žadateli (notáři nebo soudu), že formulací svého dotazu nepostihl všechny pohledávky zůstavitele vůči bance a doporučí mu dotaz formulovat tak, aby banka mohla sdělit i další

skutečnosti pro účely dědického řízení (...), a **Typovou pozici – ředitel pobočky**, z níž je pro rozhodnutí ve věci zejména relevantní, že odpovědností této typové pozice je udržovat a rozvíjet (kvalitativně i kvantitativně) klientskou základnu a na úrovni řízení a koordinace pak zabezpečovat maximalizaci synergických efektů mezi segmenty Retail, Corporate a Top Corporation, včetně **překlada auditní zprávy ze dne 30. 8. 2011**, z níž je patrné, že navzdory podezření Policie ČR proti obžalovanému a zdánlivě nestandardním okolnostem interní audit neodhalil žádný důkaz o tom, že by se na podvodu obžalovaný nebo jiní zaměstnanci pobočky vědomě podíleli – když dne 24. 1. 2011 obžalovaný po konzultaci s právním oddělením požádal Martinu Č. o předložení speciální plné moci, která by ji výslovně opravňovala k uzavření účtu a výběru prostředků, a zaslal příslušný vzor spoluobžalovanému N. emailem, údajně na žádost Č., a dále dne 26. 1. 2011 Č. předložila bance novou plnou moc a usnesení o dědictví, jak bylo požadováno, kdy na základě těchto dokumentů zaměstnanci banky vyřídili vypořádání dědictví a vyplatili prostředky ve výši 4 346,54 EUR a 5 481,01 EUR a kdy se auditoři domnívají, že skutečnost, že se mělo dle PČR jednat o padělané dokumenty, neměla pobočka možnost odhalit (...) a taktéž, že krátce pro provedení výběrů hotovosti obžalovaný spoluobžalovanému čtyřikrát volal a napsal dvě SMS zprávy, což se zdá být nestandardní – audit však obžalovaného o vysvětlení nežádal z důvodu nenarušení policejního vyšetřování a konečně, že audit nezjistil žádné korupční jednání obžalovaného, avšak že policejní vyšetřování může přinést nová zjištění, stejně tak jako nezjistil žádnou nestandardní aktivitu obžalovaného v systémech banky. Z **opisu z Rejstříku trestů obžalovaného** se pak podává, že ten nebyl dosud soudně trestán.

V původním hlavním líčení byly provedeny tyto svědecké výslechy:

Poškozená Olga M.S. před soudem vypověděla, že plnou moc ze dne 25. 1. 2011 s ověřovací doložkou JUDr. B. nikdy neudělila a viděla ji poprvé, až když jí byly předloženy vyslychajícím policistou. Dále popřela, že by zaslala email z adresy xxx, neboť tuto adresu nezaložila ani nikdy nepoužívala. Z osob obžalovaných zná poškozená pouze obžalovaného Č., se kterým řešila otázky týkající se prostředků z dědictví nalézajících se na účtech Komerční banky, a.s., kdy při této příležitosti s obžalovaným několikrát hovořila po telefonu, a dále jej viděla i osobně, kdy na obžalovaném bylo patrné, že celou situaci těžce nese.

Svědčyně Eva Š., která byla rozhodného času zaměstnána u Komerční banky, a.s. na pobočce xxx, v přípravném řízení a v řízení před soudem v rámci hlavního líčení vypověděla, že participovala na vyřizování dědictví po zemřelé Jaroslavě M., když kontrolovala podle rodného čísla na úmrtním listu, zda má zemřelá klientský účet na tamní pobočce banky, a toto šla sdělit xxx pobočce obžalovanému Č. Na základě tohoto šetření svědkyně pravděpodobně zjistila, že zemřelá byla vedena jako klient na tamní pobočce. Svědkyně si však nevzpomíná na žádné konkrétní osoby v souvislosti s touto věcí a uvádí, že následujícího dne, kdy se prováděla výplata, nebyla v zaměstnání vůbec přítomna. Závěrem uvedla, že asi není neobvyklé, že by se v dědických záležitostech nechával dědic zastoupit na základě udělení plné moci, avšak sama takovou zkušenost nemá. Dále uvedla, že

standardním postupem by pak bylo, aby ji tímto úkolem pověřil její nadřízený obžalovaný Č. a k tomu doplnila, že na pracovišti byla tou dobou nejstarší a nejzkušenějším bankovním poradcem. Zcela v závěru své výpovědi k věci na dotaz obžalovaného Č. uvedla, že se na ní měl s vyřízením dědictví obrátit, ale že svědkyně odpověděla, že má nějakou práci a že druhý den je na školení, na což jí měl obžalovaný Č. odpovědět, že počká, až se z oběda vrátí Veronika F., aby ji tím mohl pověřit.

Svědkyně Veronika F. vypověděla, že byla v inkriminované době zaměstnána na pobočce Komerční banky, a.s. xxx, a v roce 2010 měla na starost mohovitější klientelu. K žalovanému skutku vypověděla, že jí obžalovaný Č. jakožto xxx pobočky, přivedl dvě osoby, kdy žena se jmenovala paní Č., na jméno muže si již svědkyně vzhledem k časovému odstupu nevzpomíná. Osobu Č. popisuje jako na krátko ostříhanou ženu s tmavými vlasy menší postavy, muž jí v paměti neutkvěl. Jedna z těchto osob jí následně předložila usnesení o dědictví, a dále potom doklady totožnosti a taktéž plnou moc k zastupování, neboť se jednalo o osoby odlišné od té, která byla uvedena v předmětném usnesení jako dědic. První schůzka byla ukončena bez výplaty finančních prostředků, neboť zemřelá M., jejíž pozůstalost byla předmětem schůzky, měla u banky vedeny účty dva, což svědkyně ihned zjistila z interního systému, avšak předmětné usnesení o vypořádání dědictví obsahovalo pouze jeden účet. Na tu skutečnost tyto osoby měly zareagovat tím způsobem, že prostředky chtějí vyplatit najednou, a nikoli postupně, jak jim svědkyně nabídla, a tak svědkyni sdělili, že se brzy dostaví s dalšími dokumenty. To se však stalo ještě téhož dne někdy mezi 16. a 17. hodinou, kdy jim ale svědkyně z důvodu zaneprázdněnosti měla sdělit, že mají přijít jindy, neboť se jim momentálně nemůže věnovat, kdy ale po chvíli Č. s mužem přišli znovu, tentokrát již v doprovodu obžalovaného Č., a kdy si svědkyně již čas vzhledem k eminentnímu zájmu svého nadřízeného udělat musela. Následně jí tyto osoby předložili jiné soudní usnesení, kde už byla uvedena obě čísla k bankovním účtům zemřelé, usnesení bylo opatřeno razítkem notáře. Svědkyně taktéž uvedla, že plná moc měla být ověřená z právního oddělení banky, a že právní oddělení mělo taktéž veškerými dokumenty disponovat a tyto měly být v pořádku – z tohoto důvodu svědkyně jejich pravost sama neověřovala, až na občanský průkaz Č., neboť ta měla předložit pouze průkaz dočasný, který ale měl být zcela v pořádku. Následně byla těmto osobám na pokladě banky vyplacena hotovost ze dvou devizových účtů, a to na přání těchto osob v českých korunách, svědkyně je na pokladnu sama doprovodila, neboť bylo potřeba ještě zaplatit poplatek za konverzi měn a její pomoc si vyžádala pracovnice na pokladně. Svědkyně taktéž důrazně popřela, že by Č. a jejímu mužskému doprovodu byla sama sdělila druhé číslo účtu vedené u Komerční banky, a.s. K postupu obžalovaného Č. jako xxx pobočky svědkyně závěrem uvedla, že není neobvyklé, že klient chce něco projednat osobně s manažerem, ale že samotnou agendu už pak vyřizuje konkrétní podřízený zaměstnanec.

Svědkyně JUDr. Blanka K., v přípravném řízení vypověděla shodně jako v řízení před soudem, a to, že ve společnosti Komerční banka, a.s. je zaměstnána od roku xxx a její specializací je od počátku dědické právo v rámci sporné agendy. Dále zejména uvedla, že někdy v měsíci lednu roku 2011 obdržela email ohledně plné

moci k vyřízení dědictví, což bylo zcela v souladu s náplní práce svědkyně. V tomto emailu, který obdržela buď přímo od obžalovaného Č. anebo prostřednictvím interní schránky právního oddělení, byla požádána o posouzení plné moci, která měla být použita k vyřízení dědictví v bance, které představuje zrušení účtů a výběr finančních prostředků. Svědkyně dále upřesnila, že předmětná plná moc byla tzv. procesní, zatímco pro zrušení účtů u banky se vyžaduje předložení zvláštní plné moci hmotněprávní. Toto následně sdělila obžalovanému Č. s tím, že si není již více jista, zda do emailu přiložila vzor oné zvláštní plné moci. Svědkyně též připustila, že je možné, že s obžalovaným Č. o této záležitosti hovořila telefonicky. Dále uvedla, že v případě, že v usnesení o dědictví nejsou uvedeny všechny zůstavitelovy účty, pak k jejich zrušení je oprávněn toliko univerzální dědic bez dalšího či osoba se zvláštní plnou mocí, která však musí čísla všech těchto účtů zahrnovat. Před soudem dále zejména uvedla, že uběhlo pouze několik dní mezi tím, co obdržela „chybnou plnou moc“ a plnou moc „správnou,“ a to emailem s naskenovanými dokumenty od obžalovaného Č. Tímto okamžikem pro ni byla celá záležitost skončena. Dále též upřesnila k tomu, co uvedla v přípravném řízení, a sice že pokud je za existence usnesení o potvrzení nabytí dědictví jedinému dědicovi objeven další majetek zůstavitele (bankovní účet), tak tuto skutečnost není potřeba v rámci dědického řízení dále jakkoli projednávat, a tento lze bez dalšího vyplatit univerzálnímu dědici – svědkyni poukázala též na skutečnost, že tato otázka je judikatorně řešena. Svědkyně považuje sdělení těchto skutečností osobě se zvláštní procesní plnou mocí zcela v souladu s interními předpisy zaměstnavatele.

V původním hlavním líčení byly provedeny tyto listinné důkazy:
Znalecký posudek z oboru písmoznalectví, odvětví ruční písmo včetně jeho doplnění vypracovaný znalkyní Mgr. Janou K., z něž je patrné, že znalkyně učinila kategorický závěr, že plná moc ke zrušení účtu zmocnitele Olgy M.-S., r.č. xxx pro zmocněnce Martinu Č., r.č. xxx ve věci dědictví po zesnulé Jaroslavě M. ze dne 25. 1. 2011 předložená u Komerční banky, a.s. je vyhotovena spoluobžalovaným N., **výběrní lístek KB ze dne 26. 1. 2011, č.ú. xxx, Jaroslava M. - Martina Č. na částku 5 481,01 EUR včetně formuláře KB, z něž je patrné, že proběhl výběr z tohoto zrušeného účtu včetně žádosti o předčasný výběr, **plná moc zmocnitele Olgy M.-S. pro zmocněnce Martinu Č. ze dne 25. 1. 2011** ke zrušení účtů vedených pro zmocnitelku u Komerční banky, a.s. s notářskou legalizací JUDr. B., **usnesení JUDr. Václavy D. ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 34 D 2781/2009-57 včetně opravného usnesení ze dne 26. 1. 2011 a včetně jeho kopie** ve věci dědictví po zemřelé Jaroslavě M., **doklad o výběru hotovosti z účtu vedeného u KB č.ú. xxx** na částku 4 346,50 EUR ze dne 26. 1. 2011, **zrušení účtu č. xxx** signované Martinou Č. ze dne 26. 1. 2011, **protokol ze dne 7. 12. 2010 o jednání před soudní komisařkou – tajemnicí N., sp. zn. 34 D 2781/2009**, a **ze dne 24. 1. 2011, odborné vyjádření – technické zkoumání dokladů a písemností a jejich vyhodnocení ze dne 30. 1. 2012**, ze kterého bylo zjištěno, že plná moc ze dne 25. 1. 2011 zmocnitele Olgy M.-S. předložená v Komerční bance, a.s. s obrazem otisku razítka se státním znakem JUDr. Jany B. a podpisem notářského koncipienta Mgr. Šimona M. a usnesení ve věci dědictví po Jaroslavě M. vydané Obvodním soudem pro Prahu 4 dne 13. 9. 2010, nejsou originály, ale padělky,**

přepis protokolů o záznamu telekomunikačního provozu a sledování osob včetně jejich vyhodnocení, kdy soud provedl jako důkaz spuštění vybraných odposlechů ze dnů 24. 1. 2011 a 28. 1. 2011, ze kterých bylo zejména zjištěno, obžalovaný N. volá obžalovanému Č., kdy obsahem hovoru je neúplná plná moc, a kdy obžalovaný Č. žádá obžalovaného N. o email, aby mu mohl poslat formulář plné moci, aby věděl, jak to má vypadat, obžalovaný Č. zde obžalovaného N. také informuje o tom, že v bance jsou vedeny účty dva a že je potřeba uvádět obě tato čísla účtů, na což obžalovaný N. reaguje tak, že jej žádá, zda by mu tam to druhé číslo nepřipsal, že by „ona“ musela zase k notářce, což by trvalo dlouho s tím, že to samozřejmě nechce zadarmo a na co obžalovaný Č. reaguje slovy, že „mu to tam tedy připiše“ (24. 1. 2011), dále rozhovor obžalovaných N. a Č., kdy se muži domlouvají na schůzce v „xxx“ a dále z téhož dne mezi obžalovanými N. a L., kdy obžalovaný N. říká obžalovanému L., že jej pozdravuje pan Č. a že „přišel s novými věcmi, co by se dalo a nedalo“ (28. 1. 2011), a konečně rozhovor mezi obžalovanými N. a Č., kdy se muži baví o hovoru s Martinem V. a také o tom, že ve čtvrtek nebo v pátek by „něco“ mělo být, **protokol o sledování osob a věcí ze dne 17. 3. 2011**, kdy byl protokolován záznam ze dne 17. 3. 2011 v době od 14:20 hodin do 15:02 hodin a ze dne 21. 3. 2011 v době od 10:30 hodin do 11:37 hodin, ze kterého bylo mj. zjištěno, a co je relevantní pro toto trestní řízení, že obžalovaný N. zaparkoval vozidlo Mercedes Č. barvy, RZ: xxx před xxx a dále, že se sešel s obžalovaným Č. v xxx v ulici xxx, kdy muži spolu seděli u stolu v živé diskuzi a na stole mezi nimi ležely modré desky s listinami formátu A4, **sdělení Komerční banky, a.s. ze dne 23. 3. 2011**, z něž je patrné, že dne 26. 1. 2011 Martina Č. zažádala na základě plné moci ze dne 25. 1. 2011 o předčasný výběr částky ve výši 5 481,01 EUR a že dne 26. 1. 2011 bylo dohodnuto ukončení platnosti smlouvy pro účet č. xxx, kterou na základě zplnomocnění podepsala Martina Č. (též za existence usnesení **Obvodního soudu pro Prahu 4, sp. zn. 34 D 2781/2009-57**, a **opravného usnesení téže sp. zn. včetně sdělení notářky**, ve kterém je výslovně uvedeno, že „práva a povinnosti vyplývající z účtu vedeného u Komerční banky, a.s. se sídlem Na Příkopě 33, Praha 1, č.ú. xxx se zůstatkem ke dni smrti zůstavitelky ve výši 4 367,46 EUR, tj. 114 427,45 Kč, nabyta pozůstalá neteř Olga M.S., r.č. xxx, bytem xxx, xxx, zastoupená Martinou Č., xxx, xxx“) a za banku její zaměstnankyně Veronika F., **email ze dne 24. 1. 2011** od JUDr. Blanky K. pro adresáta obžalovaného Jaroslava Č.a, jehož přílohou je vzorová plná moc pro účely zrušení a vypořádání účtu ve věcech dědictví **a ze dne 26. 1. 2011**, v němž JUDr. K. konstatuje, že plnou moc v příloze lze pro potřeby zrušení a vypořádání účtu akceptovat, **výběrové doklady ze dne 26. 1. 2011**, z nichž je patrné, že Martina Č. vybrala z účtu č. xxx částku ve výši 4 346,54 EUR a z účtu č. xxx částku ve výši 5 481,01 EUR, **emailovou zprávu ze dne 26. 1. 2011** od odesílatele [xxx](#) pro příjemce [xxx](#), z níž se podává, že jménem dědičky Olgy M.-S. je žádáno o zahrnutí účtu č. xxx se zůstatkem přibližně 1 200 EUR do usnesení o dědictví, s tím, že záležitost vyřídí zmocněnkyně Martina Č., **fotodokumentaci – kamerové záznamy ze dne 24. 1. 2011**, z nichž je patrné, že na pobočku Komerční banky, a.s. xxx ve 12:58 hodin společně vchází obžalovaný N. a Martina Č., a kde je dále zachyceno, jak tyto osoby míří společně do zadních prostor pobočky ke kancelářím, ve 13:03 hodin vychází obžalovaný Č. a přichází k přepážkám, kdy ve 13:17 hodin se vrací zpět do kanceláře a následně v 13:19 hodin obžalovaný N. s Č. vycházejí z kanceláře

halou ven z pobočky, **fotodokumentaci – kamerové záznamy ze dne 26. 1. 2011**, z nichž je mj. patrné, že v 9:34 hodin vchází obžalovaný Karel L. do pobočky Komerční banky, a.s. Xxx a za ním vchází Martina Č., v 9:35 tyto dva předkládají listiny obžalovanému Č.ovi, který stojí u přepážky v hale a následně se obžalovaný Č. vrací do kanceláře, v 9:36 hodin obžalovaný L. odchází z pobočky, aby se ihned vrátil spolu s obžalovaným N., který zamíří ihned do zadních prostor pobočky a obžalovaný L. poté přistupuje k Č., která stojí v hale, v 9:41 hodin obžalovaný Č. vychází z kanceláře a přistupuje k pracovníci Veronice F., následně k této přistupují i obžalovaný L. a Č. a obžalovaný Č. odchází, aby v 9:47 opět přišel a v 9:49 spolu s Č. odešli do kanceláře a v 9:50 se opět vrátili k přepážce (...) a aby následně Č. s obžalovaným L. u pokladny č. 3 předali písemnosti a Č. podepsala listinu, kterou si obžalovaný L. uložil k sobě, stejně tak jako obálku s finanční hotovostí, kterou Č. převzala od pracovnice banky, **fotodokumentaci – kamerové záznamy ze dne 26. 1. 2011**, z nichž se podává, že v době od 16:01 hodin do 16:45 hodin Č. spolu s obžalovaným L. přistupují ke svědkyni F., které předkládají písemnosti, aby následně přistoupili k obžalovanému Č., který stojí u přepážky v hale a též mu předložili listiny, do kterých obžalovaný Č. následně nahlíží (...), aby se následně odebrali do kanceláře obžalovaného Č. a následně zpět ke svědkyni F. a poté i spolu s ní k pokladně, kdy pokladní předkládá písemnost, kterou Č. podepisuje a obžalovaný L. přebírá vyplacenou finanční hotovost, kterou ukládá do obálky, **fotodokumentaci – kamerové záznamy ze dne 28. 1. 2011**, z nichž je patrné, že obžalovaný Č. opouští v 10:59 pobočku Komerční banky Xxx, **zprávu Komerční banky, a.s., č. j. 2011/33 ze dne 2. 2. 2011**, z níž bylo zjištěno, že obžalovaný Č. nahlížel na klientské údaje zůstavitelky Jaroslavy M. dne 24. 1. 2011, a to prostřednictvím systému TSS3. **Soud dále provedl usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 14. 11. 2009, sp. zn. 34 D 2781/2009**, kterým se zahajuje řízení ve věci dědictví po Jaroslavě M., r.č. 275118/131, a kterým se pověřuje JUDr. Václava D., notářka v Praze, výkonem činnosti soudního komisaře, **usnesení Obvodního soudu pro Prahu 4 v dědickém řízení ze dne 19. 1. 2011, sp. zn. 34 D 2781/2009-57 a opravné usnesení ze dne 26. 1. 2011** vydané JUDr. Václavou D., notářkou v Praze jako soudní komisařkou, v právní moci téhož dne, ze kterého se podává, že čistá hodnota dědictví se určuje částkou 828 510,75 Kč, a potvrzuje se, že veškerý majetek nabývá pozůstalá neter Olga M. – S., tj. práva a povinnosti z účtu č. xxx vedeného u Komerční banky, a.s. se zůstatkem ke dni úmrtí zůstavitelky 4 367,46 EUR, tj. 114 427,45 Kč a z účtu č. xxx vedeného tamtéž se zůstatkem 1200 EUR, tj. 31 440,- Kč a konečně **usnesení ve věci dědictví po Jaroslavě M. vydané Obvodním soudem pro Prahu 4 dne 13. 9. 2010**, kdy tyto listiny nejsou originály, ale padělky.

Soud po nově provedeném dokazování oproti svému předchozímu úsudku dospěl k závěru, že na jeho základě nemůže opětovně vyslovit vinu obžalovaného. Soud na tomto místě podotýká, že ačkoli si je dobře vědom výtek soudu odvolacího stran jím aplikovaného hodnotícího postupu, oproti původní situaci nastala podstatná změna v tom, že se obžalovaný spolu s novým obhájcem zcela průlomově zhostili obhajoby. Obžalovaný se tak vůbec poprvé vyjádřil k již dříve provedeným důkazům (zejména pak odposlechům ze dnů 24. 1. 2011 a 28. 1. 2011), kdy soud veden zásadou bezprostřednosti teprve na tomto základě mohl dospět k úsudku

opačnému, a tedy, že se vina obžalovaného nepodařila prokázat. Nejenom, že nebyla prokázána subjektivní stránka trestného jednání obžalovaného, ale i náhled soudu na stránku objektivní doznal podstatných změn. Jednak obžalovaný byť nepřímo objasnil svůj záměr pomoci spoluobžalovanému N. jako klientovi, respektive jeho známé (Martíně Č.), který (N.) pro něj mohl představovat příslib zajímavé budoucí spolupráce (N. tvrzený investiční záměr s pozemky u ruzyňského letiště), jednak obžalovaným uvedené nové souvislosti, které soudu bez jeho přímého vyjádření doposud nebyly zřejmé (např. běžná praxe scházení se s klienty mimo prostory pobočky či nepostřehnutí příslibu neoprávněného protiplnění), výrazně pozměnily objektivní stránku. Proto pro soud jeden z doposud usvědčujících nepřímých důkazů spočívající v odposlechu zachyceném konstatovaném tvrzení vyšlého z úst spoluobžalovaného N., že pomoc obžalovaného „nebude zadarmo“ a dále zejména další vyjádření spoluobžalovaného N. směrem ke spoluobžalovanému L., že „pan Č. přišel s novými věcmi, co by se dalo a nedalo,“ ve světle výpovědi obžalovaného Č. zcela vybledl, a to tedy jednak proto, že obžalovaný jak soudu zcela uvěřitelně tvrdil, první z poznámek vůbec nezachytil, a druhá z nich, vyslaná N. směrem ke spoluobžalovanému L., ztratila vzhledem k tomu, že není dalších rozhodných skutečností svědčících o další závadné spolupráci obžalovaných Č. a N., relevanci, a zůstává pouze dalším ostatními důkazy nepodloženým tvrzením.

Soud dále také podotýká, že ona odvolacím soudem tvrzená bezvýznamnost auditního šetření, kterou soud prvního stupně ve svém odůvodnění odsuzujícího výroku konstatoval, musí být opět vnímána v kontextu ostatních provedených důkazů. Jeho původní „bezvýznamnost“ nalézací soud spatřoval zejména v tom, že toto šetření proběhlo vedle dosud neuzavřeného policejního vyšetřování s tím, že jeho zpracovatelé neměli k dispozici celou důkazní materii tak, jak s ní operovaly orgány činné v trestním řízení, což je ostatně i v samotné zprávě zmíněno. Je ovšem pravdou, že ve světle současné důkazní situace a po provedení interních listin Komerční banky, a.s., je na výsost patrné, že postup obžalovaného stran zahrnutí druhého z účtů zůstavitelky M. je minimálně souladný s vnitřními předpisy banky, kdy toto potvrdila i původně slyšená svědkyně JUDr. K. Samotný fakt, že komunikace obžalovaného Č. se spoluobžalovaným N. proběhla i po vypořádání předmětných účtů, k jehož nestandardnosti se vyjádřil mj. i nově slyšený svědek V., a dále i to, že tato komunikace proběhla vedle telefonických hovorů i formou sms zpráv, nemůže tuto skutečnost, byť je v ní stále možné spatřovat stín pochybnosti, vyvrátit. Další pochybnost, která přetrvává, spočívá v té skutečnosti, (a to byť i za předpokladu, že Martina Č. byla ve věci domněle zplnomocněna univerzálním dědičkou po zesnulé klientce banky Jaroslavě M. její neteří Olgou M. – S., kdy v tomto případě obžalovaný „analogicky“ s interními předpisy banky připsal další číslo účtu na onu zvláštní plnou moc pro vypořádání dědictví), že opravné usnesení soudu v dědickém řízení vedené pod sp. zn. 34 D 2781/2009-57 bylo vydáno ještě toho dne, kdy se Č. s obžalovaným N. od svědkyně F. dozvěděli, že u banky má zesnulá M. vedeny hned účty dva, aniž by se obžalovanému tato skutečnost, které si musel být vědom, jevila sama o sobě podezřelou. V souladu se zásadou *in dubio pro reo* soud ale setrvává na svém přesvědčení, že i za těchto „zvláštních“ okolností je nutné obžaloby obžalovaného zprostit.

Odvolací soud taktéž soud nalézací upozornil na rozdíl se situací u spoluobžalovaného A., který taktéž jako obžalovaný Č. v kauze vystupoval z pozice zaměstnance banky, kdy ale narozdíl od spoluobžalovaného A., který účty poškozených nejprve v rozporu se svými pravomocemi předem lustroval, obžalovaný Č. na účet zůstavitelky Jaroslavy M. nahlížel pouze účelově, poté co bylo zažádáno o zrušení účtů zplnomocněnou Martinou Č. Ona vidina budoucí spolupráce obžalovaného Č. s ostatními spoluobžalovanými, tak jak byla prokázána v případě spoluobžalovaného A., a na kterou soud usuzoval v případě uznání obžalovaného Č. vinným v odsuzujícím rozsudku, se nyní zcela rozplynula.

Soud se musel zabývat taktéž argumentací, že obžalovaný Č. by byl neriskoval svoji pracovní pozici za neoprávněné protiplnění, které pro něj mohlo reálně vzhledem k výši podvodu plynout, a které by vzhledem k jistotě jeho platu bylo v hrubém nepoměru, a uzavírá, jak je již ozřejměno shora, že jeho původní úvaha se odvíjela od představy možné další spolupráce mezi ním a spoluobžalovaným N., což soud doposud také považoval za jeden z možných motivů jeho jednání. Vzhledem k ostatním skutečnostem, zejména k neexistenci další spolupráce mezi těmito osobami a rozptýlu ostatních doposud nosných důkazů, ukázala se tato dosavadní úvaha soudu jako lichá.

I přesto, že soud původně neměl o vině obžalovaného Jaroslava Č. pochybností, vyšlo najevo, že po znovu provedeném dokazování nemůže obžaloba státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 28. 2. 2014, sp. zn. 1 KZV 210/2010, která obžalovanému kladla za vinu jednak spáchání přečinu podvodu dle ust. § 209 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku spáchaného formou spolupachatelství podle ust. § 23 tr. zákoníku, jednak spáchání přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle ust. § 230 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, nadále obstát. Nejen, že se ve světle doplněného dokazování před soudem nepodařila dokázat subjektivní stránka prvního ze jmenovaných trestných činů, ale plně pak i subjektivní a objektivní stránka přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací, a tedy nebylo prokázáno, že se stal skutek, pro který je obžalovaný stíhán, z kteréhož důvodu soud obžalovaného podle ust. § 226 písm. a) tr. řádu obžalovaného obžaloby zprostil.

Vzhledem k tomu, že vina obžalovaného nebyla prokázána, odkázal soud řádně připojenou poškozenou Komerční banku, a.s., se sídlem Na Příkopě 33/969, 114 07 Praha 1 podle ust. § 229 odst. 3 tr. řádu s jejím nárokem na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to do osmi /8/ dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu nadepsaného. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v ust. § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní

zástupce, který je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout i zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení, které jeho vydání předcházelo, vytýkány. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti nebo důkazy. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody; žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V řízení vedeném proti obviněnému jako proti uprchlému má obviněný právo v případě, že pominuly důvody, pro které se řízení proti uprchlému vedlo, podat návrh do osmi dnů od doručení rozsudku, aby soud prvého stupně odsuzující rozsudek zrušil a v rozsahu dle ustanovení § 306a odst. 1 tr. ř. se hlavní líčení provede znovu.

V Praze dne 30. června 2017

Mgr. Stanislav Králík, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Blanka Křížková